

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 11/12

V Luxembourg, 16. februarja 2012

Sodba v zadevi C-360/10

Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (SABAM) proti
Netlog NV

**Upravljavec platforme spletnega socialnega omrežja ne more biti prisiljen
vzpostaviti splošnega sistema filtriranja informacij, ki bi se nanašal na vse
uporabnike tega omrežja, da bi se onemogočila nezakonita uporaba glasbenih in
avdiovizualnih del**

Z naložitvijo take obveznosti ne bi bila spoštovana prepoved tega, da se takemu upravljavcu naloži splošna obveznost nadzora, niti zahteva po zagotovitvi pravičnega ravnotežja med varstvom avtorske pravice na eni strani in varstvom svobode gospodarske pobude, pravico do varstva osebnih podatkov ter svobodo sprejemanja in širjenja vesti na drugi strani

SABAM je družba za upravljanje, ki zastopa avtorje, skladatelje in založnike glasbenih del. Iz tega naslova je njena naloga zlasti izdajanje dovoljenj za uporabo njihovih varovanih del s strani tretjih oseb. SABAM je vložila tožbo zoper družbo Netlog NV, ki upravlja platformo spletnega socialnega omrežja, v katerem vsaka oseba, ki se vanj vpiše, prejme svoj del omrežja, imenovan „profil“, ki ga lahko sama izpolni in je dostopen po vsem svetu. Glavna naloga te platforme, ki jo vsak dan uporablja več deset milijonov oseb, je oblikovanje virtualnih skupnosti, znotraj katerih lahko uporabniki medsebojno komunicirajo in tako sklepajo prijateljstva. Uporabniki lahko v svojem profilu med drugim pišejo dnevnik, navedejo kaj počnejo za razvedrilo in kaj jim je všeč, pokažejo, kdo so njihovi prijatelji, objavijo osebne fotografije ali odlomke videoposnetkov.

SABAM meni, da socialno omrežje, ki je v lasti družbe Netlog, vsem uporabnikom spleta omogoča tudi, da prek svojega profila uporabljajo glasbena in avdiovizualna dela iz repertoarja SABAM, saj so ta dela dana na voljo javnosti tako, da imajo drugi uporabniki navedenega omrežja dostop do njih, in to brez dovoljenja SABAM, in ne da bi družba Netlog iz tega naslova plačala nadomestilo.

SABAM je 23. junija 2009 zoper družbo Netlog pri predsedniku prvostopenjskega sodišča v Bruslju (Belgija) vložil tožbo s katero je zlasti zahtevala, naj družbi Netlog naloži takojšnje prenehanje vsakršnega nezakonitega dajanja na voljo glasbenih in avdiovizualnih del iz repertoarja SABAM, sicer naj za vsak dan zamude plača denarno kazen 1000 EUR. Družba Netlog je v zvezi s tem menila, da bi ugoditev tožbi, ki jo je vložil SABAM, povzročila splošno obveznost nadzora, kar je prepovedano z Direktivo o elektronskem poslovanju.¹

V teh okoliščinah je prvostopenjsko sodišče Sodišču predložilo vprašanje v predhodno odločanje. V bistvu sprašuje, ali pravo Unije nasprotuje temu, da nacionalno sodišče ponudniku storitev gostovanja, kakršen je upravljavec platforme spletnega socialnega omrežja, odredi vzpostavitev sistema filtriranja informacij, ki so jih uporabniki teh storitev shranili v njegovih strežnikih, ki se uporabi brez razlikovanja za vse njegove uporabnike, preventivno, na njegove izključne stroške in časovno neomejeno.

Sodišče meni, da ni sporno, da družba Netlog v svojih strežnikih shranjuje informacije, ki jih v zvezi s svojimi profili dajo uporabniki te platforme, in da je tako ponudnik storitev gostovanja v smislu prava Unije.

¹ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 25, str. 399), člen 15.

Prav tako ni sporno, da bi vzpostavitev sistema za filtriranje pomenila, da ponudnik storitev gostovanja najprej znotraj vseh datotek, ki so jih v njegovih strežnikih shranili vsi uporabniki njegovih storitev, identificira datoteke, ki bi lahko vsebovale dela, o katerih imetniki pravic intelektualne lastnine trdijo, da imajo v zvezi z njimi pravice. Drugič, ponudnik storitev gostovanja bi moral nato določiti katere od teh datotek so shranjene in so nezakonito dane na voljo javnosti, in nazadnje, onemogočiti dajanje datotek, ki jih je opredelil kot nezakonite, na voljo.

Tako bi tak preventiven nadzor terjal dejavno opazovanje datotek, ki so jih uporabniki shranili pri zadevnem ponudniku storitev gostovanja, in bi se nanašal na skoraj vse tako shranjene podatke uporabnikov storitev tega ponudnika.

Sodišče dalje poudarja, da so nacionalni organi in nacionalna sodišča pristojni, da v okviru ukrepov, ki so sprejeti za varstvo imetnikov avtorskih pravic, zagotovijo pravično ravnotežje med varstvom te pravice in varstvom temeljnih pravic oseb, na katere taki ukrepi vplivajo.²

V obravnavanem primeru pa bi odreditev vzpostavitve spornega sistema za filtriranje vključevala opravljanje – v interesu imetnikov avtorskih pravic – nadzora vseh ali večine informacij, ki so shranjene pri zadevnem ponudniku storitev gostovanja. Ta nadzor bi moral poleg tega biti časovno neomejen in se nanašati na vse prihodnje kršitve ter ne bi vključeval le obveznosti varstva obstoječih del, temveč tudi del, ki ob vzpostavitvi tega sistema še niso bila ustvarjena. Tako bi taka odredba povzročila hudo kršitev svobode gospodarske pobude družbe Netlog, saj bi bila z njo naložena obveznost vzpostavitve zapletenega in dragega informacijskega sistema, ki bi bil vzpostavljen za stalno in na njene lastne stroške.

Poleg tega učinki navedene odredbe ne bi bili omejeni na družbo Netlog, saj utegnejo biti s spornim sistemom za filtriranje kršene tudi temeljne pravice uporabnikov njenih storitev, in sicer njihova pravica do varstva osebnih podatkov ter svoboda sprejemanja in širjenja vesti, ki sta varovani na podlagi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Po eni strani bi namreč odreditev pomenila opredelitev, sistematično analizo in obdelavo informacij, ki se nanašajo na profile ustvarjene na socialnem omrežju, pri čemer so te informacije varovani osebni podatki, saj načeloma omogočajo identifikacijo uporabnikov. Po drugi strani pa bi bila lahko z navedeno odredbo kršena svoboda obveščanja, saj obstaja nevarnost, da ta sistem ne bi dovolj dobro razločeval nezakonitih vsebin od zakonitih, tako da bi njegova vzpostavitev lahko onemogočila prenašanje zakonitih vsebin.

Sodišče zato odgovarja, da nacionalno sodišče s sprejetjem odredbe, s katero je bila ponudniku storitev gostovanja naložena vzpostavitev takega sistema za filtriranje, ni spoštovalo zahteve, da je treba zagotoviti pravično ravnotežje med pravico intelektualne lastnine na eni strani in varstvom svobode gospodarske pobude, pravico do varstva osebnih podatkov ter svobodo sprejemanja in širjenja vesti na drugi strani.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe sodiščem držav članic omogoča, da v okviru sporov, ki jih obravnavajo, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali mu predlagajo, naj odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

² Sodba Sodišča z dne 24. novembra 2011 v zadevi Scarlet Extended (C-70/10), glej tudi sporočilo za medije št.° [126/2011](#).